Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a Samarinencei

E sărbătoare cu cei din cer în curtea Casei Întâlnirii, iar Eu, Domnul, am fost primit de sfinții Mei la fântână, aici, căci a venit în jurul fântânii femeia samarineancă pe care am întâlnit-o acum două mii de ani la fântâna lui Israel, și a rămas ea din clipa aceea plină de Hristos și M-a dat la toți cei din casa ei și din cetatea ei și le-a umplut lor inima de ființa Mea și de dor de Dumnezeu. Iar dacă Eu Mi-am zidit aici cetatea cuvântului Meu am pus la locul ei mai întâi fântâna, și numai apoi cetatea aceasta de piatră, piatră din cer și de pe pământ, și am numit atunci aici la fântână înger păzitor pe femeia samarineancă, pe cea cu care M-am întâlnit acum două mii de ani la fântâna lui Israel și ne-am grăit unul altuia, iar ea M-a cunoscut într-o clipă cine sunt și cine îi grăiește și Mi-a spus pe nume deodată, o, și minunată a fost clipa aceea pe pământ și în cer, căci cei din cer au stat cu privirea la întâlnirea Mea cu ea, ne-au înconjurat cete de îngeri și au lucrat ei lucrarea Mea, căci s-au purtat cu ea, cu fiica Samariei peste tot apoi, și a fost ea însoțită de îngerii lui Dumnezeu pentru toată lucrarea ei de vestire a Mea, de venire a Mea pe pământ ca să spun toate câte aveam să las scris, să lucrez și să se scrie toate, și toate să Mă vestească peste timp, și să știe oamenii că am venit și că am adus împărăția lui Dumnezeu pe pământ și în oameni, numai să vrea ei să creadă aceasta.

O, fiilor de la izvorul Meu de cuvânt, de la fântâna cuvântului Meu, o, tot așa stau și acum de vorbă cu voi și cu cei ce vin la fântâna Mea de cuvânt aici. Pun mereu pe masă apa vieții pentru cei ce iau din ea să bea. O, aș vrea să stau de vorbă cu cei ce vin să bea din apa Mea, dar ei nu stau de vorbă cu Mine așa cum a stat fiica Samariei de vorbă cu Hristos la fântână. O, aș fi vrut, aș vrea, să-i fac pe toți ca și pe ea, dacă le grăiesc lor aici când ei vin aici. Spun așa că e rece între Mine și ei. Nu le pot spune lor păcatele ca să-i curăț de ele apoi, ci doar îi rog să facă voia Mea și poruncile vieții, și mereu, mereu îi rog ori de câte ori vin la izvor ca să ne întâlnim aici și să le pot grăi aproape, adică față în față, chiar dacă ochii lor sunt ținuți să-Mi vadă ființa și slava ei și oștirile cerești cu care Mă port în călătoria Mea dintre cer și pământ.

O, aș vrea cei ce vin la izvor să se și mântuiască dacă au aflat cărarea Mea dintre cer și pământ și popasul Meu aici, și gura Mea plină de învățătură peste cei ce vor mântuirea, dar cât de credincioși ar fi să fie cei ce aud cuvântul Meu așa cum l-a auzit samarineanca la fântâna lui Iacov? O, fiilor, Eu pe cei blânzi îi îndrept și îi învăț căile Mele, precum este scris, dar pe cei ce n-au blândețea inimii nu-i pot povățui. Doar cu toiagul certării i-aș putea povățui, și de care singuri își fac rost prin firea lor aspră și necunoscătoare de Dumnezeu, căci ca să-L cunoști pe Dumnezeu trebuie să fii tu cunoscut de El, și trebuie să semeni cu El ca să se cheme că-L cunoști și că ești cunoscut de El.

E plânsul disperării Mele cuvântul Meu cu care-l rog de atâta vreme pe om să se facă dumnezeu prin har, ca să nu mai am atâta durere de la despărțirea lui de Dumnezeu, căci creștinul spre care se îndreaptă plânsul Meu și ruga Mea prelungă, căutând să-l scap de greșalele noi și vechi, o, el se tulbură, se întunecă, și-și bate joc de plânsul Meu cel ce face așa. O, nu mai am nici cum să plâng cu plâns știut de creștin, că mult e de plâns din pricina celor ce nu-L cunosc pe Dumnezeu mult și mereu și n-au dragoste ca să se facă plăcuți lui Dumnezeu.

O, creștine fiule, iată ce-ți spun să faci: caută-L pe Domnul și folosește-te de El pentru iertarea păcatelor tale, iar apoi să Se folosească și El de tine pentru lucrările Lui, așa cum poți să înveți din pilda cea de acum două mii de ani, căci femeia samarineancă a slujit pentru Hristos după ce L-a întâlnit și s-a petrecut curățirea ei de păcat.

O, Mă doare, Mă doare să fiu folosit de om, și Mă doare dacă nu pot apoi să Mă sprijin cu el pentru lucrarea cu care am venit s-o împlinesc pe pământ spre mântuirea multora. Aș vrea să strângă creștinul folos în cer din lucrul lui cu Mine, dar Îmi strâng Eu lacrimi pe urmele lui, că nu seamănă cu Mine cel ce se crede creștin, și mai ales se crede urmaș al cuvântului Meu de azi.

O, fiilor, fiilor, cine nu citește Scriptura ca s-o știe apoi și s-o pună peste viața lui, unul ca acela nu știe și nu poate să fie credincios față de Dumnezeu și de semeni. Femeia samarineancă nu s-a supărat că i-am spus păcatele, ba și-a întărit credința și s-a bucurat nespus că M-a cunoscut, și M-a vestit apoi cu sufletul la gură că M-a întâlnit și că i-am spus păcatele ei toate, și iată câtă deosebire între om și om, că mai marii lui Israel n-au făcut tot așa când spuneam păcatele lor, ba M-au scos din popor și M-au batjocorit și M-au scuipat și M-au învinuit pentru ei înșiși și M-au dus pe dealul Golgota și M-au răstignit, căci se știau vinovați și neascultători, și trebuia să-Mi închidă gura să nu mai descopăr fărădelegile lor lucrate pe față și pe ascuns, și așa i-au ucis ei pe toți proorocii care descopereau căile lor strâmbe, și tot așa până la Dumnezeu-Fiul, până la Mine, că M-au scos din via Tatălui Meu și M-au ucis, precum era scris.

O, iată, sărbătoare în jurul Fântânii Întâlnirii! E masă de cuvânt în ziua aceasta de pomenire a îngerului fântânii, fiica Samariei. Ea a venit cu invitații ei, cu cei din cetatea Samariei, cu cei ce s-au mântuit prin propovăduirea ei. Au venit la fântână odată cu mijitul zorilor dimineții și s-au așezat oaspeții toți de jur-împrejur. Vom sluji cu ei slujire sfântă, rugăciune de mulțumire și de iubire pentru toate bunurile cerești. Se așează sfinții și vom sta apoi la masă de cuvânt și de duh cu creștere în el, așa cum am lucrat Eu la fântâna lui Israel când M-am întâlnit cu fiica Samariei și i-am dat ei să bea.

— O, dă-mi, Doamne, din apa Ta să beau și să nu mai însetez apoi! O, așa Ți-am spus în ziua întâlnirii mele cu Tine la izvor, Bunul meu Stăpân și Domn. În ziua aceea eu Te-am pus peste mine Stăpân, Doamne, și mare este această taină pentru fiecare creștin care vine la masa Ta de cuvânt, dacă ar vrea el să Te urmeze cu adevărat apoi. O, e mică, mică de tot mintea celui ce Te caută, după ce află că Tu ești aici cuvânt și izvor de cuvânt. Cine-și ascunde păcatele lui, sau cine nu vrea să-i fie aduse de știre, o, ce nădejde mai are unul ca acela, și din ce-și mai poate face el nădejde?

O, ce zi fericită mi-ai dăruit Tu mie în ziua întâlnirii mele cu Tine, Doamne! M-ai mânat prin Duhul Tău să-Ți ies în cale la fântână ca să Te cunosc și ca să mă cureți de păcatele mele multe, și să-mi dai apoi lucrare multă să împart din lucrarea Ta de la Tatăl dată s-o aduci pe pământ și să tocmești pentru ea lucrători și secerători, care să-Ți strângă Ție rod, Doamne.

O, cine poate sta fără de lucru dintre cei ce Te cred în acest cuvânt și văd ei câtă lucrare ai de lucrat? Dar ce este cu cei ce nu lucrează dacă vin și se aciuază în turma bisericii venirii Tale, Doamne? O, aceia trebuie purtați de cei ce lucrează și poartă, dar nici purtați nu se lasă frumos toți, și nici lucrați nu se lasă ca să-Ți fie de folos apoi, și calea se face grea pentru cei ce Ți-o poartă și Ți-o întăresc de jos ca să Te țină ea, Doamne, o, și ne este milă de cei de sub sarcinile Tale, și nu găsești ajutor pentru ei, în afară de Tine și de sfinții Tăi, lucrători din cer cu Tine și cu ei.

O, strânge-i sub învățătura Ta și învață-i pe toți iar și iar, Doamne! Cheamă-i la izvor și dă-le lor așa cum mie mi-ai dat, dar mi-ai dat minte nouă, și numai după aceea ai pus în ea, că mintea creștinului este a lui, nu este a Ta, de vreme ce nu seamănă cu Tine la mers și la lucru, dacă a venit să se apropie și să creadă.

Acum, însă, primește-mi ruga, Doamne! Schimbă-i pe voia Ta pe cei ce vor cuvântul Tău, și nu pricep ei dorirea Ta, taina Ta cu omul, Doamne. O, ia ruga duhului meu, și milă să-Ți fie de cei ce nu Te cunosc de ajuns și nu pricep ei dorirea Ta și multa Ta așteptare după ei și multa, multa Ta răbdare, o, Doamne bun. Amin.

— O, fiică a Samariei, fericiți sunt cei ce cred, fericiți în felul lor, dar fericiți sunt cei ce știu cum să creadă și ce înseamnă să creadă. Rugăciunile sfinților Mei sunt tămâia cea cu mireasmă tare înaintea Mea, și au ele putere, precum este scris.

Mă voi pregăti cu mult cuvânt, cu dulce îmbiere, cu duh blând în grăirea Mea și le voi da lor, celor ce se vor strânge în zi de Rusalii aici, la fântâna cuvântului Meu. Le voi da lor cuvântul vieții veșnice, apa vieții, și-i voi îndemna spre dor de veșnicie și spre cale cu dor.

O, fiilor de la izvor, fi-va să începeți și voi pregătirile, că iată, Eu, Domnul, sunt în pregătire, Mă pregătesc. O, fiilor, nu uitați ce sunteți și cine sunteți, nu uitați. Toți cei ce sunt de partea Mea trebuie să semene unul cu altul și toți cu Mine, Domnul lor, căci cei ce Mă vor vedea vor fi asemenea Mie, așa este scris.

Vă voi da una după alta binecuvântările Mele pentru gătirea zilei de serbare, întâlnirea aici în zi de Rusalii, fiilor. Vă voi da duh din Duhul Meu, vă voi da sprijin din cer și de pe pământ și putere să purtați sarcinile Mele, numai de ar învăța toți cei ce se numesc fii ai poporului cuvântului Meu, ca să știe și ei apoi ce sunt sarcinile Mele și ce sunt sarcinile lor, căci voi purtați sarcinile Mele, fiilor, și sunteți purtători de Dumnezeu și de sarcinile Lui pe pământ.

O, e zi de slavă această zi de duminică și e sărbătoare pentru fântâna curții întâlnirii și sunt veniți sfinții în cete ca să bea și ca să binecuvinteze de lângă Mine.

O, pace vouă! În fiecare zi, în bucurii și în încercări pace vouă, fiilor! Eu nu Mă despart de voi, că aveți nevoie de sprijin mereu, mereu, și n-aș mai putea să stau departe de voi. Aveți de purtat și dureri și tristeți, fiilor, până ce va crește Dumnezeu în toți cei care sunt de purtat.

O, pace vouă! Eu sunt cu voi tot timpul, fiilor. Amin, amin, amin.

01/14-05-2017